

første Granskning, men i Følelsen af min egentlige Lægmandsubhjælpsomhed har jeg raadført mig med forsikringskyndige og Fagmænd, og jeg maa da desværre tilstaa, at de Forhandlinger, jeg har ført med dem, have i ikke ringe Grad afdæmpet mine sangvinske Forventninger om Lovforslagets hurtige Gennemførelse. Jeg skal ikke her være Tolk for den Kritik, der i saa rigeligt Maal har været fremsat, thi jeg nærer fremdeles til Trods for denne Kritik endnu et bestemt Haab om, at det vil kunne lykkes at bringe dette Lovforslag igennem, men skulde det ikke kunne lykkes, vil jeg gerne henstille den Tanke til Overvejelse, om det dog ikke vil være muligt paa en eller anden Maade at træffe i alt Fald en midlertidig Foranstaltning, som gik ud paa at sætte en lille Stopper for den overordentlige Vækst, der nu er paa Livsforsikringsvæsenets Omraade. Selskaberne skyde nu op ligesom Paddehatte, saa at man kunde fristes til at tro, at vedkommende Startere vilde begynde med at faa vanskeligt ved at finde et rigtigt klingende Navn til dem: Jeg tror, at det ikke for stærkt kan fremhæves, at der virkelig er *periculum in mora*. Efter hvad der siges, er der Selskaber under Startning, som tilbyde et vistnok alt for ringe solidt Grundlag. Det ærede Medlem, jeg saa tidt har tilladt mig at henvise til, udtalte, at det var egentlig en grumme ringe Garanti, der var i en stor tegnet Garantikapital, saa længe man ikke vidste noget om eller kendte noget til vedkommende Tegners Soliditet. Det siges, jeg tør ikke sige med hvilken Ret, at man endogsaa er gaaet langt under det Minimum, som det ærede Medlem nævnte, nemlig 10 pCt. af den tegnede Kapital, det siges endogsaa, at man er gaaet ned til 5 pCt., og samtidig med, at man har anmodet vedkommende om at tegne sig for Garanti, har man forestillet ham, at han godt kunde tegne sig for en Forsikring, idet Udbyttet vilde blive saa stort, at han derved mækelig kunde dække Præmien. Naa, det gaar maaske ikke saa slemt til, men sikkert er det, at der efter min Mening bør gøres, hvad der kan gøres, og jeg skal blot udkaste den Tanke, at der allerede vilde vindes ikke saa lidt i saa Henseende, hvis der fordredes af alle Forsikrings-selskaber, gamle som ny, at der skulde stilles et Depositum for et klække- ligt Beløb efter Indenrigsministerens Bestemmelse, f. Eks. 100,000 Kr. Der vilde derved opnaas, at i alt Fald til at begynde med var der dog et ret solidt finansielt Grundlag. At det var godt at slaa en

Bom for alt for letsindige Foretagender, antager jeg, at alle ville være enige i. Thi er der noget Omraade, hvor det for en entreprenant Mand er overordentlig fristende at tænke paa det bekendte franske Ord *après nous le déluge*, saa er det paa Forsikringsvæsenets Omraade, idet de indkomne Præmier i mange Aar ville være mere end tilstrækkelige til at dække alle løbende Udgifter og endda til Udbytte og store Gager etc. etc.

Det var blot disse faa Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig at henstille til Overvejelse for den højtærede Indenrigsminister og det eventuelle Udvalg, idet jeg i det hele og store ganske kan slutte mig til de Udtalelser, vi i Gaar hørte fra det ærede Medlem for Frederiksberg.

Bjerre: Jeg betragter det som meget glædeligt, at Sansen for Livsforsikring er tagen saa stærkt til i de sidste Aar ogsaa blandt de mindre velstillede Samfundsklasser. Den Indvending, som tilsyneladende ligger saa nær, at man jo kunde spare sig de store Administrationsudgifter ved, at vedkommende selv opsparede Kapitalen, tillægger jeg ikke nogen afgørende Vægt, den er kun teoretisk rigtig, praktisk ville de fleste slet ikke opspare en saadan Kapital, men bruge den i en snæver Vending, i et vanskeligt Øjeblik, og det er jo desuden ikke sikkert, at en opsparet Kapital kan være lige saa heldbringende for en gammel Mand eller Kvinde, som en Livsforsikring kan være det. Det er f. Eks. ikke ligegyldigt for Familiesammenholdet, om man har tegnet sig for en Livrente de sidste Dage, man lever, eller man har gjort det paa et Tidspunkt, da intet Menneske kunde tage det ilde op. Selvefølgelig er Forsikring nødvendigst for Folk, der have deres Kapital i deres Arbejde, og for den Slags Forretningsfolk, som særligt ere underkastede de svingende Konjunkturer. Men Forholdene ville sikkert føre med sig, at alle Samfundsklasser mere og mere vilde drages ind i Livsforsikringen, ogsaa vor Landbostand, og hvis Livsforsikringen delvis i alt Fald kunde komme til at afskaffe det nuværende Aftægssystem, tror jeg, det vilde være et stort Gode for mange Mennesker. Det er jo desværre saaledes — og det kan ikke hjælpe at skjule det — at Kulturlivet virker svækkende paa Familiefølelsen, at jo mere Vægt der bliver lagt paa Anskuelserne i politisk, religiøs og social Henseende, jo større Konfluks der bliver mellem Menneskene, og jo mere indviklet Kampen for